

جی استریت، لابی نوظهور در ایالات متحده آمریکا

دکتر بخشایشی اردستانی*

محمد شاهدی**

چکیده

در ایالات متحده آمریکا هیچ محدودیتی برای انجمن سازی برای مقاصد سیاسی وجود ندارد. عضویت در انجمن‌ها در آمریکا نسبت به دیگر نقاط جهان بسیار بیشتر است. بنابراین با توجه به ساختار آن، جایگاه لابی‌ها به عنوان گروه‌های ذی نفوذ و تاثیرگذار بر روند تصمیم‌گیری کاملاً قانونی و آشکار است، در این میان یهودیان توانسته اند از این فرصت استفاده کنند و جایگاه و قدرت خویش را در میان رقبای خود افزایش دهند تا جایی که تمامی تصمیم‌گیری‌ها باید از فیلتر لابی‌های یهودی (که در راس آن صهیونیسم بین الملل قرار دارد) بگذرد و نظارت کامل بر روند تصمیم‌گیری‌های داخلی و خارجی با نفوذ و تاثیرگذاری بر کنگره، کاخ سفید، اتاق‌های فکر و دیگر مراکز تاثیرگذار در روند تصمیم‌گیری داشته باشد. البته آقای ج. دبوش در سال ۲۰۰۲ اعلام کرد که در سال ۲۰۰۵ دولت فلسطینی در چارچوب دولت تأسیس خواهد شد. و زمانیکه این خواسته عملی نشد بار دیگر بوش اعلام کرد که در سال

* دانشیار و عضو هیئت علمی دانشکده علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، گروه علوم سیاسی، تهران، ایران

** دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته روابط بین الملل، دانشکده علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

۲۰۰۸ این خواسته را تحقق نخواهد داد که بار دیگر اتفاق نیفتاد. در دو سال آخر دوره بوش فرآیندی شکل گرفت تحت عنوان آناپولیس که بحث دو دولت را در اولویت سیاست خارجی آمریکا قرار داد که به عنوان راه حلی برای بحران خاورمیانه شناخته شد و سپس این طرح به شورای امنیت رفت و در چارچوب قطعنامه ۱۸۵۰ به تصویب رسید. این طرح با روی کار آمدن اوباما به عنوان برنامه سیاسی انتخاب شد. در این میان از سال ۲۰۰۸ پژوهیانت اوباما با شعار تغییر بر سرکار آمد، وی تاکید داشت کلید صلح خاورمیانه حل مسئله اسرائیل و فلسطین است و از همان ابتدا به دنبال حل این مسئله پرآمد چرا که با حل آن می توانست بحران های داخلی و خارجی ایالات متحده از قبیل بحران مالی، مشکلات داخلی، خروج از عراق و افغانستان و تغییر نگاه افکار عمومی جهان بخصوص منطقه خاورمیانه به ایالات متحده آمریکا فائق آید. در این میان لابی از دل آیپک بزرگترین لابی یهود (لابی جدید تاسیس جی استریت) ظهرور می کند که به تفکرات آقای اوباما بسیار نزدیک است و با شعار صلح طلبی، مذاکره و ایجاد دو دولت اسرائیل و فلسطینی قدر علم می کند. در ادامه سعی شده به علل ظهور، جایگاه، اقدامات و نوع نگاه این لابی جدید تاسیس مورد بررسی قرار گیرد.

واژگان کلیدی: ایالات متحده آمریکا، یهود، صهیونیسم، لابی، آیپک، جی استریت

مقدمه

ماهاتیر محمد نخست وزیر پیشین مالزی در سخنرانی اجلاس سران کشورای اسلامی در اکتبر ۲۰۰۳ ضمن مروری بر ضعف‌ها و عقب ماندگی‌های مسلمانان، یهودیان را به عنوان نمونه‌ای از موقعیت مثال زد و گفت: امروزه یهودیان با واسطه بر جهان حکومت می‌کنند آنها دیگران را و می‌دارند برای آنها بجنگند و کشته شوند. بنابراین می‌توان گفت: یهودیان از طریق دولت آمریکا بر جهان حکومت می‌کنند، منظور او از واژه دیگران نیز احتمالاً سربازان آمریکایی در جنگ عراق بوده است که به زعم برخی، اسراییل و لابی یهود در آمریکا محرك اصلی آن بوده است.

اساساً ساختار ایالات متحده به گونه‌ای است که فضای برای تمامی گروه‌ها، انجمن‌ها و تشکلهای سیاسی و غیر سیاسی باز گذاشته و عملاً این گروه‌ها از آزادی عمل زیادی نسبت به دیگر کشورها برخوردارند و در این میان همواره شاهد گسترش مستمر سازمان‌های داوطلبانه هستیم.

اما نقش و جایگاه لابی‌ها در فرایند تصمیم‌سازی در سیاست داخلی و خارجی ایالات متحده آمریکا قابل تأمل است. مطبوعات امریکا از نظر تاریخی همواره بر فساد لابی‌ها و تاثیر بی‌سرو صدای این گروه‌ها بر سیاستمداران و عکس العمل کنگره به عنوان یک نهاد در انجام تحقیقات پی در پی درباره فساد و فعالیت‌های غیر قانونی لابی‌ها تاکید کرده‌اند. لابی‌ها به شکلی که ما امروزه می‌شناسیم تا دهه ۱۸۲۰ وجود نداشت و فعالیت گسترده‌گروه‌ها در واشنگتن تا پایان قرن هجدهم ظاهر نگردیده بود. تا اینکه در

سال ۱۹۹۵ قانون جدیدی بنام (قانون شفاف سازی فعالیت‌های لابی) در کنگره به تصویب رسید، این قانون که به قانون لابیسم مشهور گشت به طور کلی فعالیت لابی را تغیر داد. البته در سال ۱۹۹۸ نیز مجدداً مورد بازبینی قرار گرفت و اصلاحیه‌ای بدان افروزده گردید که قانون متمم تکنیکی شفاف سازی فعالیت‌های لابی نامیده شد.

اکنون این قانون به عنوان مبنای فعالیت‌های لابی در آمریکا مورد استفاده قرار می‌گیرد و در یک تعریف از گروههای همسود یا گروه‌های ذی نفوذ با عنوان لابی هم یاد می‌شود، لابی به گروه‌هایی گفته می‌شود که برای تحقق اهداف و منافع خود بدنیال بهره گیری از ساختار و ظرفیت‌های حقوقی و سیاسی کشور خود هستند و همچنین بدنیال تاثیر گذاری بر روند جهت گیری‌های سیاسی، داخلی یا خارجی کشور متبع خویش هستند.

به طور کلی می‌توان گفت: فرد لابی گر (لابیست) باید نزد دفتر مجلس نمایندگان و دیپرخانه سنا ظرف ۴۸ روز از زمان استخدام یا قرارداد ثبت نام کند و همچنین لابیست‌ها باید سالی ۲ بار فعالیت‌های لابی خود را در مورد موضوعات ویژه، شماره‌های لوایح، هزینه‌های تقریبی فعالیت‌ها و فهرستی از سازمانهای دولتی مورد مراجعه خود، ارائه کند. در واقع قانون سال ۱۹۹۵ موجب گردید تعداد لابی‌های ثبت شده تا ده برابر افزایش یابد. در این فضای سازمان‌های سیاسی جامعه یهودیان کارویژه لابی را بر عهده دارند. این سازمانها بسیار فعال هستند و با ایجاد ارتباط با قانونگذاران، مجریان و بخش‌های قضایی امریکا شرایط را برای تحقق اهداف یهودیان فراهم می‌سازند و توансه به یکی از بزرگترین لابی‌های قومی - نژادی در ایالات متحده آمریکا تبدیل گردد.

این در حالی است که حدود ۲/۵ درصد جامعه امریکا یهودی هستند، اما توanstند با تقویت منافع اسرائیل در نظام سیاسی و افکار عمومی آمریکا توسط لابی‌های یهودی از سه طریق پول، فشار سیاسی و برچسب ضد سامی گری، قدرت زیادی را در میان دیگر اقلیت‌ها و قومیت‌ها در جامعه آمریکا پیدا کنند. همچنین این لابی از امکانات مالی و تبلیغاتی زیادی برخوردار است و عملده کاندیداهای پست‌های سیاسی در آمریکا

به دلیل نگرانی از کمک لابی‌های یهودی به رقیبان آنها و فراهم‌سازی زمینه پیروزی شان، از اسراییل انتقاد نمی‌کنند. بنابراین در اختیار داشتن رسانه‌های گروهی و مراکز پژوهشی و تصمیم‌گیری توانسته لابی یهود را به یک لابی قدرتمند تبدیل سازد.

تشکل‌های صهیونیستی آمریکا با هوشمندی کامل از فضا سازی و فرایند سازی سازمان‌های اجتماعی بهره برده و نتایج مطلوب خود را در فضای سیاسی کسب می‌کنند. در واقع هماهنگی کاملی میان سازمان‌های اجتماعی و سیاسی شان وجود دارد. از این میان می‌توان به آیپک به عنوان بزرگترین لابی یهود و یک سازمان هماهنگ کننده که در کمیته اجرایی آن روسای ۴۰ سازمان یهودی با ۴/۵ میلیون عضو و لابی صلح طلب جی‌استریت(خیابان یهودی) که به مانند دیگر لابی‌ها بر مبنای مقابله با ایوانجلیست‌ها و نومحافظه‌کاران راه‌اندازی شده است و به زعم بنیانگذاران آن هدف‌ش کاهش اقدامات تفرقه افکنانه لابی‌های تندرویی چون آیپک است تا رویای دیرینه تشکیل دولت مستقل فلسطینی(دو دولت فلسطینی – اسراییلی)، اشاره کرد.

جایگاه لابی در روند تصمیم‌گیری

به رغم قدمت لابی، مطالعه درباره این پدیده به گذشته‌ای نه چندان دور، آغاز قرن بیستم بر می‌گردد. این حرکت تا سال‌های پس از جنگ جهانی دوم نیز در مرحله مقدماتی باقی ماند. از آن پس در مقیاسی وسیع‌تر مورد توجه جامعه‌شناسان واقع شد. در این خصوص باید از اندیشه ورزانی چون «آرتوریتلتی» و «دیوید ترومی» یاد کرد که در این باره مطالبی خوبی را نوشتند.

این تحقیقات موجب شد زمینه‌های شکافته شدن پوسته‌های حقوقی و نهادی ساختار قدرت فراهم شود و در نهایت تلاشی برای کالبدشناسی قدرت انجام گیرد. در واقع، گروه‌های ذی‌نفوذ نیز مانند احزاب سیاسی «واقعیتی تاریخی» هستند که دست کم از دو زاویه نقد و بررسی شده‌اند. (نقیب زاده، ۱۳۸۹: ۱۲)

در نظر عده‌ای، گروه‌های مزبور عناصری طبیعی، مشروع و مناسب برای جریان امور در جامعه هستند، در حالی که برخی دیگر این بازیگران را نماد بروز انحراف از اصول دموکراسی می‌دانند. مسلماً بهترین معیار برای تشخیص صحت و سقم این دونظریه براساس نوع گروه، فعالیت و نحوه اعمال فشار آن شکل می‌گیرد. براین مبنای، باید به چگونگی مواجهه گروه‌های یادشده با منافع ملی و سازو کارهای مدنظر برای تحقق اهداف مطلوب توجه کرد. با این وصف، در چارچوب رویکردهای تحلیلی که در دهه‌های اخیر ارائه شد، گروه‌های ذی نفوذ یا منفعت که با برخورداری از ماهیت‌های گوناگون حرفه‌ای، مذهبی و حتی قومی در عرصه‌های متنوع جامعه و سیاست‌های آن نقش‌آفرینی می‌کنند، در قالب ویژگی انکارناپذیر جوامع کثرت‌گرا و پویای امروز هویت می‌یابند؛ حتی اگر منافع و مطلوبیت‌های آنان در تعارض با عالیق نهادهای دولتی قرار گیرد.

جایگاه لابی در ساختار ایالات متحده آمریکا

در چارچوب مباحث مطرح شده درباره چگونگی تاثیر لابی‌ها بر سیاست خارجی کشورها، دیدگاه‌های آمریکایی از جایگاهی خاص برخوردار است. علت اصلی این مسأله به ساختار اجتماعی این کشور برمی‌گردد که بر پایه مهاجرت نهاده شده است. تکثر قومی و دینی خاستگاه اصلی لابی است که حمایت از منافع گروه‌های خود را هدف اصلی خود عنوان می‌کنند. جایگاه این گروه‌ها، به موقعیت آنها در ساختار سیاسی و روند تصمیم‌گیری خارجی این دولت باز می‌گردد.

قبل از هر توضیح، باید گفت گروه‌های منفعت، بخش معمول و عادی نظام سیاسی آمریکا را معرفی می‌کنند. این فرصت مناسب و کارآمد در برابر مردم و نهادهای گوناگون برخوردار از منافع مشترک قرار دارد که از رهگذر آن، زمینه‌های پیشبرد اهداف مطلوب را در صحنه‌های متنوع سیاست‌گذاری فراهم آورند. (Rockweel, 2001:35) به این ترتیب، زمینه‌های مستعد و بالنده ظهور و توسعه

گروههای ذی نفوذ در این جامعه را باید در ویژگی تکثیرگرایانه و دموکراتیک آن جست وجو کرد.

این ویژگی در تعامل و تلفیق با تاثیرهای حاصل از سایر نظامهای فرعی ساختار سیاسی این کشور، یعنی نظامهای طبقه‌ای، نخبه‌گرایی و فردگرایی معنای واقعی می‌یابد. در این باره تأکید شده است سیاست در آمریکا، سیاست گروهی است و فرآیند دستیابی به مصالحه بین گروههای منفعتی رقیب در قلب این نظام قرار دارد. در این ارتباط، مفهوم لابی و لابی‌گری را باید از نافذترین مفاهیمی دانست که نقش و تاثیر گروههای همسود را در این جامعه به تصویر می‌کشد؛ تا آنجا که لابی‌ها نه تنها به عنوان معرف و نماینده گروههای ذی نفوذ در فرهنگ سیاسی و اجتماعی این جامعه جای خود را باز کرده‌اند، بلکه شکلی کم و بیش نهادینه یافته‌اند.

به این ترتیب، مماثلات فدرالیست‌ها با دار و دسته‌های قدرت طلب، هیچ‌گاه به عنوان میان دفاع سازمان یافته از منافع اقتصادی و صنفی یا دموکراسی تلقی نشده است.

(نقیب زاده، ۱۳۸۹: ۱۲)

ظهور و قدرت یابی لابی یهود در ساختار ایالات متحده آمریکا

مفهوم لابی به عنوان «اجتماع قانونی و مشروعی از منافع» در ساختار سیاسی آمریکا جایگاهی مهم و تعریف شده دارد. درواقع، برمبنای ویژگی تکثیرگرایانه این نظام سیاسی، اقلیت‌های گوناگون مذهبی، نژادی و غیره همواره با فرصت‌های کم و بیش مناسبی برای حضور فعال در عرصه مشارکت سیاسی مواجه بوده‌اند. در این زمینه، باید به تجربه «مهاجرپذیری» آمریکا نیز توجه کرد که وجود لابی‌های کوبایی- آمریکایی و یونانی- آمریکایی، هلندی- آمریکایی دلیلی برای مدعاوست. در میان این لابی‌های قومی- نژادی، لابی مدافع یهود و اسرائیل به طیفی گسترده از گروههای ذی نفع (یهودی وغیریهودی) اشاره کرد که براساس برخورداری از هویت قانونی، قدرت اقتصادی

فراوان، ارتباط گسترده سیاسی با شخصیت‌های ذی نفوذ تشكیل فوق العاده، سلطه رسانه ای و غیره تأمین منافع جامعه یهودی، به ویژه دولت یهود (اسرائیل) را در رأس اولویت‌های ملی و فراملی خویش قرار داده‌اند.

در طول دهه‌های گذشته بررسی علل و زمینه‌های توسعه قدرت و نفوذ این اقلیت در لایه‌های گوناگون تصمیم‌سازی خارجی آمریکا، به ویژه در ارتباط با خاورمیانه، از دخغه‌های مهم ملت و طیفی خاص از دولتمردان و اندیشه‌ورزان این جامعه بوده است. این «گروه قوم‌گرای مذهبی» که کمتر از ۳ درصد جمعیت آمریکا را شامل می‌شود، به عاملی نفوذگذار و پیش‌برنده در حوزه سیاست خارجی این کشور تبدیل شده است.

توزيع جغرافیایی یهودیان آمریکا

براساس آخرین سرشماری (سال ۲۰۰۰) مرکز آمار ایالات متحده تعداد یهودیان آمریکا در سال ۱۹۹۸ میلادی ۶ میلیون و ۴۱ هزار نفر (۲/۳ درصد از جمعیت ۲۸۷ میلیونی آمریکا) بوده که مرکز تجمع، توزیع و اسکان آنها به ترتیب در ایالتهای نیویورک (۱۶۵۲۰۰۰)، کالیفرنیا (۹۶۷ هزار نفر)، فلوریدا (۶۲۸ هزار نفر)، نیوجرسی (۴۶۵ هزار نفر)، پنسیلوانیا (۲۸۲ هزار نفر) و دیگر ایالات ۵۰ گانه آمریکا است.

سيطره و نفوذ یهودیان در آمریکا مطابق با اصول ۲۴ گانه پروتکل و استراتژی مهم آنان موسوم به پروتکل بزرگان صهیون در عرصه‌های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، نظامی و اطلاعاتی ایالات متحده بحدی است که بجرات می‌توان ادعا نمود که امروزه در آمریکا موسسه، نهاد، مرکز و یا شرکت موفقی را نمی‌توان یافت که در دایره کنترل، نفوذ یا حضور موثر یهودیان این کشور قرار نگرفته باشد.

تنوع سازمان های یهودی

بطور کلی می توان سازمانهای یهودی دنیا را بر اساس نوع رابطه و دیدگاه آنها نسبت به رژیم صهیونیستی به ۳ دسته کلی تقسیم کرد:

۱ - سازمانهای یهودی صهیونیستی است که بطور کامل از این رژیم حمایت می کنند. مهمترین سازمانهای صهیونیستی درکشورهای مختلف جزو این دسته محسوب می شوند. برای مثال آپک، انجمن ضد افترا، کفرانس روسای سازمان های عمدۀ یهودیان آمریکا، کنگره یهودیان آمریکا، کمیته یهودیان آمریکا، سایمون ویزنال و... که معروف ترین سازمان های صهیونیستی آمریکا به شمار می روند.

۲ - سازمانهای یهودی است که مخالف صهیونیسم است. این سازمانها ایجاد یک دولت یهودی در سرزمین فلسطین پیش از ظهور ماشیح (مسیح) را گناه شمرده و به همین دلیل با موجودیت رژیم صهیونیستی مخالفند. ناتوری کارتا عمدۀ ترین سازمانی است که رهبری این جریان را بر عهده دارد. در حالی که این سازمانها، به یهودی بودن خود افتخاراتی کنند اما با صهیونیسم مخالفند.

۳ - سازمانهایی هستند که می توان آنها را سازمانهای صهیونیستی متقد رژیم صهیونیستی نامید و در ادبیات سیاسی به آنها گروهها و سازمانهای صلح طلب نیز گفته می شود. این سازمان ها بر این باورند که یهودیان شهروندان کشورهای میزبان هستند و منافع ملی این کشورها برای آنها اولویت دارد بویشه در زمانی که با اهداف رژیم صهیونیستی در تعارض است.

این سازمانها ضمن به رسمیت شناختن رژیم صهیونیستی و دفاع از موجودیت آن نسبت به پاره ای از اقدامات این رژیم انتقاد می کنند. مخالفت با گسترش شهرک نشینی و دفاع از تشکیل یک دولت فلسطینی در کنار یهودی عمدۀ ترین محور فعالیت این نوع سازمان هاست.

سازمان‌های صهیونیستی معتقد

۱ - سازمان یهودیان مخالف اشغالگری

یکی از اولین سازمانهای معتقد رژیم صهیونیستی، سازمان یهودیان مخالف اشغالگری (Jewish Against The Occupatinn = JATO) است. این سازمان در سال ۲۰۰۰ و مدت کوتاهی پس از شروع انتفاضه الاصحی در شهر نیویورک تأسیس شد. JATO با شعار اشغالگری در مردم ما نیست تداوم اشغالگری (مناطق ۱۹۶۷) و گسترش شهرک سازی را یک نوع نژاد پرستی می‌داند که علت اصلی بروز ناامنی در منطقه است.

۲ - صدای دیگر یهود

صدای دیگر یهود در سال ۲۰۰۳ در اعتراض به ادعای شورای نمایندگی سازمانهای یهودی فرانسه (کریف) ایجاد شد که خود را نماینده واقعی تمامی یهودیان فرانسه می‌داند و حمایت بی قید و شرط یهودیان این کشور از رژیم صهیونیستی را موضع تمامی یهودیان فرانسه اعلام می‌کند.

۳ - صدای مستقل یهودی

صدای مستقل یهودی (Independent Jewish Voices=IJV) سال ۲۰۰۷ توسط تعدادی از اندیشمندان، هنرمندان، وکلا و محققان بر جسته انگلیسی تأسیس شد. این سازمان با انتشار آگهی‌هایی در روزنامه‌های تایمز و جویش کرونیکل، موجودیت خود را اعلام کرد. در بیانیه تأسیس IJV به موارد مختلفی اشاره شده که برخی از آنها عبارتند از: حقوق بشر مسئله‌ای جامع و اجتناب ناپذیر است و باید در مورد همه انسانها یکسان باشد. قوانین حقوق بشر باید در اسرائیل و اراضی اشغالی فلسطین و سایر نقاط دنیا قابل اجرا باشد.

جی استریت:^۱

جی استریت جربانی که هر چند خواهان بقای اسراییل است اما با نگرشی متفاوت خود را رقیب قدرتمند لابی های راستگرای یهودی در آمریکا می داند. کمیته روابط عمومی آمریکا - اسراییل (آپک)، کمیته یهودیان آمریکا، انجمن روسای سازمان های یهودی آمریکا و موسسات های دیگر نام هایی هستند که در یک چیز مشترک اند حمایت از راستگرایان اسراییل به ویژه حزب لیکود و استفاده از نفوذ سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خود برای تاثیر بر مراکز تصمیم گیری آمریکا در جهت منافع اسراییل، مجموعه سیاست هایی که رویکرد آن عمدتاً در تضاد با مفاد قرارداد صلح اسلو اما باب طبع تندروهای اسراییل است.

گروه های حامی اسراییل که به لابی اسراییل یا گروه های فشار حامی اسراییل نیز شهره اند علاوه بر رسانه ها و مراکز تصمیم گیری در شماری از مهم ترین مراکز تحقیقاتی و مطالعاتی آمریکا چون آمریکن ایترپرایز انسٹیتو، انسٹیتو بروکینگز، مرکز سیاست امنیتی، انسٹیتو سیاست خارجی، بیان هریتج، انسٹیتو هادسن و... نیز نفوذ کرده اند و حضوری تعیین کننده در این مراکز مطالعاتی دارند. طی ۲۵ سال گذشته لابی راستگرای اسراییل در ایالات متحده موفق به توسعه جغرافیای نفوذ خود در مراکز حساس شده است و شاید همین وضعیت به آپک قدرتمند ترین لابی حامی اسراییل این اعتماد به نفس را داده است که خود را تنها موجه ترین سخنگوی یهودیان آمریکایی بداند. چنین ادعایی اگر چه برای راستگرایان یهودی در آمریکا و اسراییل خوشایند است اما در سوی دیگر این ماجرا یهودیانی هستند که هر چند آنان نیز خود را حامی موجودیت اسراییل می دانند اما آپک را آئینه تمام نمای خواسته یهودیان نمی دانند و قصد هماوردی با آن را دارند.

جی استریت نام نهادی است که حمایت از اسرائیل را نه در اردوگاه محافظه کاران بلکه در میان لیبرال‌ها می‌بیند که حمایت از اسرائیل را چیزی جدا از حمایت بی قید و شرط از احزاب تندره حاکم در اسرائیل می‌داند و به این ترتیب سازمانی که اکنون رقیب لیبرال و هوادار صلح، در برابر آیپک محافظه کار پا به میدانی می‌گذارد که در آن لابی‌های اسرائیلی هر چند در عنوان حمایت از اسرائیل همداستان‌اند اما در مقید بودن یا نبودن این حمایت یا مصاديق آن دچار اختلاف‌اند.

جی استریت و مطالبات متفاوت

هر چند در نقشه شهرهای آمریکا نام خیابان‌ها به طور کامل ذکر نمی‌شود و به ذکر نام اول آنها اکتفا می‌شود و به این ترتیب نام شماری چند از خیابان‌هایی که با حرف جی شروع می‌شوند را می‌توان جی استریت دانست. اما در نقشه شهرهای آمریکا خیابانی با نام مستقل جی وجود ندارد به همین دلیل برخی علت نامگذاری این لابی جدید به این عنوان را از آن رو می‌دانند که [در زبان انگلیسی مختصر نام یهود است و بنیانگذاران سازمان مدعی اند که آنها صدای ناشنیده سیاست خارجی آمریکا به ویژه در خاورمیانه هستند.]

اما اگر این ادعای اسحاق لوریا سخنگوی سازمان جی استریت درست باشد که این سازمان بازوی سیاسی جنبش حامی اسرائیل و صلح و به دنبال دعوت دولتمردان امریکایی به پایان دادن مسالمت آمیز و دیپلماتیک نزاع اعراب - اسرائیل است شاید بتوان این چنین از نام این سازمان رمز گشایی کرد که جی استریت اشاره کنایه آمیزی است به ضرورت نامگذاری خیابانی در نقشه‌های در نظر گرفته شده برای حل خیابان‌های یکطرفه، صرفاً دغدغه تامین خواست تندروهای مخالف صلح در اسرائیل را ندارد و اکنون با دو سوال بحث بر انگیز رویکرد کنونی دولت اسرائیل و لابی آیپک را به چالش گرفته است. از نظر جی استریت اکنون وقت آن رسیده است، به این پرسش پاسخ داده

شود که آیا اسرائیل می تواند به عنوان یک دولت یهودی روابطی مسالمت آمیز و عادی با همسایگان خود داشته باشد یا آنکه می خواهد به شکل نامشروع به اشغال اراضی ادامه دهد.

به سیاست های دولت اوباما برای حل بحران فلسطینی - اسرائیلی دهن کجی کند و در ازدواج ساخته خود گرفتار بماند؟ پاسخ از نظر این سازمان بسیار روشن است، اول آنکه دولت آمریکا باید از تاسیس دو دولت اسرائیلی و فلسطینی با پایتخت مشترک قدس غربی و شرقی حمایت و در این راستا فشار لازم را بر دولت نتانیاهو وارد کند نه آنکه همچون لابی آپیک خود را ملزم به حمایت بی قید و شرط از تندروهای دولت اسرائیل بداند، دوم اینکه دولت مستقل فلسطینی باید هر چه زودتر تشکیل شود و اسرائیل به مرزهای قبل از ۱۹۶۷ بازگردد و این نکته روشن شود که مخالفت یک یهودی با سیاست های افراطی دولت اسرائیل نمی تواند به زیر سوال بردن او و اتهام خیانت به اسرائیل متنه شود و سوم اینکه حماس نیز به عنوان یک مهره کلیدی و با میانجی گری بین المللی باید به عنوان طرف گفت و گو به رسمیت شناخته شود.

موفقیت های جی استریت:

با اینکه چند سالی از تاسیس جی استریت نگذشته اما این سازمان مدعی است علاوه بر آنکه گفتمان حمایت از اسرائیل بدون حمایت از تندروهای اسرائیل را حتی در میان مقامات کاخ سفید جا انداخته است، موفق به افزایش هواداران خود و جذب کمک های فراوانی نیز شده است.

روزنامه واشنگتن پست نیز در این باره می گوید: گروهی که یهودیان لیبرال به امید جمع آوری ۵۰ هزار دلار برای نامزدهای کنگره تاسیس کردند، اکنون موفق شده ۶۰۰ هزار دلار برای ده ها دموکرات و جمهوریخواه جمع آوری کند و بنیانگذاران سازمان ادعا می کنند از ۴۱ نامزد مورد حمایت سازمان ۳۳ نامزد در انتخابات پیروز شده اند.

جی استریت با انجام نظر سنجی های دقیق نشان داده است که چگونه محبوبیت او باما در میان یهودیان آمریکا افزایش ۱۵ درصدی داشته است زیرا بیشتر یهودیان آمریکا با شهرک سازی مخالف اند و از نقش پرنگ تر آمریکا در طرح صلح عربی - اسرائیلی حمایت می کنند و این برخلاف رویکرد آپیک و هم پیمانان محافظه کار آن است.

بنابراین برآورده، بیشتر یهودیان از انتقاد علنی او باما از دولت اسرائیل به خاطر کارشکنی در روند صلح نیز حمایت می کنند و باز بنابر نظر سنجی ها، مشخص شده است اسرائیل مهم ترین مساله یهودیان نیست بلکه از نظر یهودیان مشارکت کننده در نظر سنجی ها، مسائل مربوط به اسرائیل در اولویت قرار دارد.

جرمی بن عامی^۱ موسس سازمان جی استریت طی مصاحبه ای با نیویورک تایمز به صراحة می گوید: یهودیان از اینکه دولت اسرائیل از آنان پرسید با ما هستید یا علیه ما؟ متنفرند و بیشتر یهودیان آمریکایی خواستار تشکیل دولت مستقل فلسطینی در کنار دولت اسرائیل هستند و میان سازوکارهایی که برآورده کننده نیاز دولت اسرائیل است و سازوکارهایی که برآورده کننده نیازهای یهودیان آمریکایی است تفاوت قائل هستند. بن عامی در این مصاحبه از افزایش آن دسته از حامیان اسرائیل خبر داد که مخالف رویکرد سنتی نگرش به سیاست های اسرائیل هستند و معتقدند برای علاوه‌مندی به بقای اسرائیل، ضرورتا باید بنده سیاست های دولت اسرائیل بود، باوری که به عقیده موسسان جی استریت، موفقیتی بزرگ در راه پایان دادن به تکتازی لابی هایی چون آپیک است.

نیویورک تایمز طی تحلیلی در مورد دلایل موفقیت جی استریت می نویسد: جی استریت توانسته است، ضمن اتخاذ موضع حامی اسرائیل، موضعی حامی صلح را نیز در آن واحد اتخاذ کند و این همان چیزی است که با سیاست های او باما سازگاری

1. Jeremy Ben-Ami

داشته و برای یهودیان آمریکایی توجیهی منطقی دارد.

زمانی که جو بایدن معاون رئیس جمهوری آمریکا به اسرائیل رفته بودتا پیام حسن نیت دولت او باما را به اسرائیلی ها ابلاغ کند، اسرائیل با اعلام اینکه مجتمع های مسکونی یهودی نشین و هزاران واحد مسکونی را در بخش عربی - قدس شرقی ایجاد خواهد کرد، در واقع تلاش های او باما برای صلح را به چالش گرفت تا جایی که بایدن این اقدام را اهانتی غیر قابل تحمل دانست.

هر چند این مساله که اسرائیل در قبال خواست آمریکا مبنی بر توقف شهرک سازی ها مقاومت کند، مساله جدیدی نیست اما نکته بی سابقه در این ماجرا آن بود که این بار مقامات آمریکایی شاید به دلیل توسعه نفوذ جی استریت زمینه را فراهم دیدند که خشم خود را در قبال اقدام غیر مسؤولانه اسرائیل ابراز کنند، تحلیلی که درست هم از آب در آمد زیرا ساعاتی پس از اینکه اسرائیل از قصد خود مبنی بر ساخت شهرک های یهودی نشین جدید پرده برداشت، جی استریت به عنوان گروه فشار و در عین حال تشکلی حامی اسرائیل و صلح، بیانه ای را با امضای ۱۸ تن از شهروندان یهودی آمریکا در سایت خود منتشر کرد و سیاست های او باما را در قبال مساله فلسطینی - اسرائیلی مورد تایید قرار داد.

عامی اسپیتلنیک مسؤول امور رسانه ای جی استریت، در این باره گفته است: ما خواستار تضعیف اسرائیل نیستیم اما بخش عملده از یهودیان آمریکا، در عین علاقه مندی به بقای اسرائیل، خواستار صلح و حامی میانه روی هستند و ما هم زمینه بیان دیدگاه های آنان را فراهم می کنیم. برخی تحلیلگران معتقدند درست است نفوذ لابی لیبرال های جی استریت به اندازه راستگرایان آپیک نیست اما این سازمان اکنون به عنوان یک رقیب جدی، وارد منظمه لابی های یهودی شده است.

ماموریت جی استریت را می توان به دو بخش تقسیم می شود:

- ۱) حمایت از رهبری دیپلماتیک و میر آمریکایی ها به منظور دستیابی به راه حل دو ایالتی و منطقه ای پهناور و صلحی فraigیر در بحران خاورمیانه

(۲) تضمین مذاکرات خارجی در مورد اسرائیل و خاورمیانه در سیاست‌های ملی و انجمان یهودی‌های آمریکایی

جی استریت نشان دهنده آمریکایی‌هایی است که اصولاً یهودی‌اند و نه انحصاراً، که اسرائیل و خواسته آنها مبنی بر امنیت وطن یهودی‌ها حمایت می‌کنند. از سوی دیگر فلسطینی‌ها هم در قسمت مربوط به خود از این دو کشور دارای اقتدار باشند و هر دو گروه در صلح و امنیت با هم زندگی کنند. آنها معتقدند که پایان کشمکش اسرائیل و فلسطین بهترین سود را برای اسرائیل، آمریکا، فلسطین و منطقه دارد.

جی استریت راه حل‌های دیپلماتیک دیگری را هم علاوه بر راه حل‌های نظامی حمایت می‌کنند. از جمله ایران، راههای چندجانبه برای تحلیل کشمکش و گفتگو با طیف زیادی از کشورها و حامیان زمانی که کشمکش به اوج خود می‌رسد.

جی استریت به شکل موثری از فرآیندهای سیاسی در کنگره‌ها، در رسانه‌ها و در اجتماعات یهودی حمایت می‌کند تا تضمین کنند که صاحب منصبان اجتماعی و رهبران اجتماعات آشکارا متوجه پهنا و عمق حمایت دیدگاه‌های ما در سیاست خاورمیانه در میان رای دهنگان و حمایت کنندگان در ایالت خودشان بشونند.

بنیانگذاران و اعضا

بنیانگذار اصلی جی استریت، جرمی بن عامی^۱، پیشو از سیاست بومی و مشاور در زمان وزارت کلیتون است. بن عامی روابط بسیار نزدیکی با مقامات اسرائیل دارد. اجداد او از جمله بنیان گذاران تل آویو بودند، پدر و مادر وی متولد اسرائیل هستند و خودش نیز مدتی در اسرائیل زندگی کرده است.

او سالهای بسیاری با گروه‌های صلح یهودی همکاری داشته است از جمله، مرکز

1. Jeremy Ben-Ami

صلح خاورمیانه^۱ و Geneva Initiative-North America. وی که هم اکنون مدیر اجرایی این سازمان است همراه ۹۹ تن از مقامات اسبق آمریکا اعم از فعالان یهودی و شخصیتهای علمی، لابی جی استریت را با دستور کار حامی اسراییل، حامی صلح است تشکیل داد.

دیگر اعضای مهم جی استریت عبارتند از:

اولین حمایت ارگان جی استریت توسط شخص ثروتمندی به نام جورج سوروس^۲ انجام شد.

دانیل لوی (که از افراد بلند پایه اسرائیلی بوده و زمینه ساز طرح ایجاد ژنو)، دبرادلی، مارسیا فریدمن، (محقق سیاست خارجی دموکراتیک خاورمیانه) شلومو بن عامی، ساموئل لوئیس (سفیر سابق آمریکا در اسرائیل)، لینکن چافی (سناتور پیشین آمریکا)، از موفقیت‌های اخیر این ارگان، وزیر اخیر اوباما با نام هانازنتال، عضو کنسول حمایت از جی استریت و جی استریت پک بوده و رئیس اداره کنترل و نبرد ضد سامی ستیزی.

علاوه بر این جی استریت دارای یک شورای مشورتی گسترده است که بیش از یک صد نفر از کارشناسان، نویسنده‌گان، اساتید دانشگاه، سفراء و نماینده‌گان سابق کنگره و دیگر مقامات سابق سیاسی عضو آن است.

برخی از این افراد عبارتند از مارک آبرامز، اریک آلتمن، استیوارت اپلباوم، برnard آویشای، دیوید ویتال، دانیا اویو، خاخام اندی باچمن، دیوید بالتمور، جودت بزن特، خاخام لئونارد بیرمن، دیوید بیرنباوم کنت باب.

پس از تاسیس جی استریت دهها تن از مقامات اسرائیلی با ارسال نامه ای به این

1. The Center for Middle East Peace

2. George Soros

سازمان حمایت خود را از آن اعلام کردند. برخی از این افراد عبارتند از: آوراهام بورگ، یوسی آلفر، شلومو بروم، تامر هرمان، آموس لپیدوت، ایلان پاز، دالیا رایین، کاد رعنون و...

کنفرانس سالانه جی استریت

در حدود ۲۰ سازمان یهودی چپ گرا در کنفرانس سازمان یافته لابی جی استریت شرکت کردند، که در واشنگتن برگزار شد. لابی جی استریت یک لابی جدید یهودی بعنوان یک گروه فشار در آمریکا و مدافع سیاستهای آمریکا در خاورمیانه است که با آپیک رقابت دارد. میشل اورن سفیر اسراییل در ایالات متحده امریکا دعوت به این کنفرانس را نبذیرفت و اظهار کرد که این سازمانها با گرایشهای افراطی، استراتژی اسراییل را تضعیف می‌کنند و این رژیم را به خطر خواهند انداخت.

شیمون پرز رئیس جمهور اسراییل به سازمان‌های یهودی چپ گرا که در ایالات متحده گرد هم آمده‌اند، نامه‌ای ارسال کرد. پرز خطاب به لابی جی استریت، لابی جدید یهود و رقیب سازمان آپیک، پس از ادای احترام اعلام کرد: دولت اسراییل رسماً این کنفرانس را تحریم می‌کند و خواستار پایان دادن به آن است. در این میان سفیر اسراییل در ایالات متحده آمریکا از شرکت در این کنفرانس امتناع کرد.

یکی از سخنگویان سفارت اسراییل به جروزالیم پست گفت: سفارتخانه این رژیم در واشنگتن نگرانیهای خود را در مورد برخی از سیاستهای جی استریت اعلام کرده است چرا که برخی از سیاستهای این سازمان به منافع اسراییل لطمeh می‌زند.

جی استریت که خود را طرفدار اسراییل و صلح می‌داند از مایکل اورن سفیر اسراییل در واشنگتن دعوت کرده است تا در اولین کنفرانس سالانه آن سخنرانی کند. این کنفرانس قرار است در اوآخر ماه اکتبر برگزار شود. به رغم وجود برخی از شواهد اولیه مبنی بر تمایل سفارت اسراییل برای تعامل و همکاری با جی استریت، اما سفیر این رژیم تاکنون با جرمی بن عامی مدیر اجرایی این سازمان دیدار نکرده و موافقت

خود را با شرکت در کنفرانس سالانه آن اعلام نکرده است. بنا به گفته یونی پلد سفارت اسرائیل نظرات خود در مورد روند صلح و همچنین بهترین راههای تضمین امنیت اسرائیل را به جی استریت منتقل کرده است. همچنین گفت: پیام ما برای آنها این است که اگر چه ما ضرورت وجود فضای آزاد برای گفتگو درباره موضوعات مختلف را قبول داریم اما از طرف دیگر باید نگرانیهای خود در مورد سیاستهایی را که می‌تواند به منافع اسرائیل لطمه بزند نیز به طور شفاف و صریح بیان کنیم.

جی استریت تا کنون موضع مختلفی اتخاذ کرده که با منافع دولت اسرائیل در تضاد بوده است. بطور مثال این سازمان از اعمال سریع تحریم‌های بیشتر بر ضد ایران- به رغم موافقت و تشویق اسرائیل - مخالفت کرده است. در ضمن این سازمان از درخواست اوباما برای توقف کامل شهرک سازی‌ها نیز حمایت کرده است.

جی استریت همچنین از سوی برخی مخالف یهودی امریکایی و اسرائیلی نیز به خاطر حمله با سایر گروههای یهودی مورد انتقاد واقع شده است. در عین حال این سازمان بر این نکته تاکید دارد که حامی اسرائیل است و موضعش به تداوم حیات و بقاء این دولت یهودی کمک خواهد کرد.

اما اسپیتمالیک سخنگوی جی استریت می‌گوید: جای هیچ تعجبی نیست که ما با برخی از سیاستهای دولت اسرائیل مخالف باشیم. صحبت اصلی ما این است که ما از دولت اسرائیل و آینده آن به عنوان یک دمکراسی حمایت می‌کنیم.

دلیل تشکیل جی استریت نیز گفتگو پیرامون آراء و نظرات مختلف است. ما هنوز هم امید داریم اورن در راستای پیشبرد این گفتگو‌ها در کنفرانس سالانه ما شرکت کنند. بنا به گفته اسپیتمالیک در حدود ۱۰۰۰ فعال اسرائیلی در این کنفرانس شرکت خواهند کرد. علاوه بر این ۱۶۰ عضو کنگره نیز برای حضور در جشن کنفرانس اعلام آمادگی کرده اند.

جی استریت با برگزاری کنفرانس سالانه، تشکیل کمیته اقدام سیاسی حضور جدی

در دانشگاهها و افتتاح دفاتر تخصصی در صدد مطرح ساختن خود به عنوان سازمانی تاثیر گذار در میان گروههای یهودی آمریکایی است. اگر چه برخی از افراد و گروهها از تشکیل این سازمان استقبال کرده اند اما برخی از سیاستهای آن نیز با انتقاداتی از سوی جامعه یهودیان آمریکا مواجه شده است.

رابطه جی استریت با آیپک

جی استریت به عنوان یک کمیته اقدام سیاسی‌فعالیت خود را آغاز کرده است و این اولین تفاوت جی استریت با آیپک است. پک به طور کلی به گروههای خصوصی بدون توجه به تعداد آنها اطلاق می‌شود که برای پیروزی کاندیداهای مورد نظر در انتخابات یا شکست مخالفان با تصویب قوانینی در جهت اهداف خود سازماندهی شده‌اند.

اظهارات بن عامی هنگام تاسیسی جی استریت، از یک طرف اهداف تاسیس این سازمان را مشخص می‌کند و از طرف دیگر می‌توان رابطه آن را با آیپک نیز تشخیص داد.

وی می‌گوید: مدت‌های طولانی است که حامیان اسرائیل بلند ترین فریاد‌ها را خطاب به راستگرایان افراطی سر داده اند، واژه حامی اسرائیل ملعنه دست کسانی شده است که فکر می‌کنند اکثریت امریکایی‌ها اعم از یهودی و غیر یهودی نیز چه در جنگ عراق، چه در نواختن شیپور جنگ با ایران، یا سنگ انداختن در راه خاتمه دادن به اختلافات اسرائیل - فلسطین، دیدگاههای آنها را دارند. در واقع آیپک است که خود را نماینده همه یهودیان آمریکا معرفی می‌کند.

به اعتراف هاآرتض، جی استریت باهدف تقویت عقاید یهودیان چپگرا در مقابل آیپک راستگرای ایجاد شده است. هاآرتض با اشاره به نظر سنجی جی استریت که در آن ۵۹ درصد یهودیان آمریکا خواستار مذاکره حتی با بدترین دشمنان اسرائیل هستند و ۷۶ درصد آنها نیز حامی تخلیه اراضی متعلق به فلسطینیان (سرزمین‌های اشغالی ۱۹۶۷) است و این بیانگر نظر بخش عظیمی از یهودیان آمریکاست که اغلب صدایشان به

گوش نمی رسد و یا به نوعی رسانده نمی شود آن هم به این دلیل که اینها گروه کوچکی از یهودیان بیزار از خود و یا بیزار از اسراییل هستند. اما نظر سنجی مذکور نشان داد که تمامی اینها بی اساس است و بن عامی معتقد است که دستیابی به یک راه حل پایدار برای حل منازعه اسراییل با همسایگان آن در دستور کار آیپک نیست و به همین دلیل ایجاد سازمان جی استریت ضروری بود.

به اعتقاد وی با تسلط دیدگاه آیپک بر سیاستمداران آمریکا، حداقل تا ۱۵ سال آینده شاهد یک کنفرانس موفق نخواهیم بود. بن آمی این موضوع را به ضرر منافع آمریکا و اسراییل می داند.

جی استریت با هدف دستیابی به یک راه حل پایدار در منازعه خاورمیانه وارد عرصه سیاسی آمریکا شده و با حمایت از کاندیداهای کنگره، تلاش می کند قوانینی در نهاد قانونگذاری آمریکا تصویب شود تا در رسیدن به اهداف مذکور این سازمان را کمک کند.

به همین دلیل در جریان انتخابات کنگره در سال ۲۰۰۸، جی استریت ۵۷۰ هزار دلار برای حمایت از ۴ کاندیدا هزینه کرد، این در حالی است که نورپک^۱ و واشنگتن پک^۲ جمعاً ۴۰۰ هزار دلار به کاندیداهای اعانه دادند.

با توجه به اینکه آیپک با گروههای با نفوذی در آمریکا، همکاری دارد. به همین دلیل اتهامات فراوانی متوجه جی استریت شده و حتی آن را یک سازمان ضد اسراییلی معرفی کرده اند. جی استریت در بدو پیدایش اعلام کرده بود: برای مدت‌ها راستگرایان افراطی، جمهوریخواهان، نئومحافظه کار و صهیونیست های مسیحی، خود را سخنگویان و تنها صدای یهودیان معرفی کرده بود اما جی استریت می خواهد این نگرش را تغییر دهد و تنها لابی است که معتقد است امنیت اسراییل با تغییر سیاست آمریکا در خاورمیانه و باز شدن باب مذاکره حتی با گروههایی مانند حماس و کشورهایی مانند ایران تأمین می شود.

1. NORPAC
2. Washingtonpac

نتیجه گیری

با مطالعه و بررسی های انجام شده می توان گفت لابی صهیونیسم در ایالات متحده آمریکا یکی از لابی های پر نفوذ و موثر در دستگاه هیئت حاکمه است و یهودیان در آمریکا دیگر اقلیت نیستند بلکه بخشی از اکثریت هستند و اکنون در جامعه آمریکا پذیرفته شده و توانایی دستیابی و پیشرفت دارند. این بررسی نشان داد که یهودیان ایالات متحده از دوران بعد از جنگ جهانی دوم در آمریکا به شکل منظم و تشکیلاتی و با استفاده از پتانسیل های اکتسابی چون ویژگی انسجام، سازماندهی و سطح نخبگی که وام گرفته از عملکرد و فعالیت ایشان بوده، خاستگاه لابی یهودیان با اعمال نفوذ و تخصیص منابع مادی و معنوی لازم، خاستگاه رسانه ای که به عنوان بازوی قدرتمند اقنان افکار عمومی در آمریکا و خاستگاه قدرت یهودیان در حضور در قوای مقتنه و مجریه به قدرت موثر در آمریکا دست یافتند.

خصوصیات جامعه یهودی که حاکی از اتحاد و همدلی و حمایت از همدیگر بود، استراتژیک بودن حمایت آمریکا از اسرائیل که البته در دوران نیکسون مفهوم جدیدی به خود گرفت. دسترسی آن به منابع قدرت که در حوزه های سیاست، اقتصاد، رسانه و فرهنگ پراکنده بود، وجود افراد و بروکراسی لایق و کارآمد و مشارکت سیاسی ۹۰ درصدی جامعه یهودی در انتخابات، از عوامل تقویت کننده و قدرت بخش لابی صهیونیسم در ایالات متحده است. هرچند که راهبردی بودن منافع اسرائیل و ایالات متحده مهم ترین عامل در اثر بخشی توصیه های لابی در ایالات متحده به شمار می رود. این تعلق استراتژیک با ظهور دولت های کندي و جانسون و تصدی پست های حساس توسط یهودیان کم زمینه پیدا کرد تا آنجا که در دوران نیکسون از این تعلق به عنوان سرمایه استراتژیک یاد شد. لذا لابی صهیونیست بعد از این دوره است که به سرعت رشد می کند و به عنوان عامل تاثیر گذار در صحنه سیاسی، اقتصادی و... ایالات متحده مطرح می شود.

شایان ذکر است ایالات متحده آمریکا به صورت رسمی فعالیت گروه های ذی نفوذ (لابی) را پذیرفته است در این کشور گروه های فشار متعددی وجود دارند که اهداف سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، خارجی، هنری و... را دنبال می کنند. این گروهها خواسته های گروهی خود را به سیاستمداران منتقل کرده و خواستار لحاظ شدن آن در تصمیم گیری های رسمی و سیاسی هستند. البته این گروه ها براساس قانون آمریکا باید به ثبت هم برستند و کاملاً قانونی باشند. حتی کاندیداهای ریاست جمهوری آمریکا پیش از برگزاری انتخابات به دیدار چنین گروه هایی می روند و سعی می کنند با دادن وعده هایی مبنی بر تحقق خواسته هایشان نظر مساعد آنان را برای گرفتن رای جلب کنند. البته باید یادآور شد که این دسته با موجودیت رژیم صهیونیستی مخالف نیستند و به همین دلیل برخی ها تشکیل این سازمانها را حریه ای از سوی صهیونیسم بین الملل برای حمایت از رژیم صهیونیستی تفسیر می کنند.

به هر حال در موج جدیدی که طی سالهای اخیر برای تشکیل سازمانهای صهیونیستی متقد رژیم صهیونیستی ایجاد شد، لابی جی استریت در آمریکا از دل لابی بزرگ آیپک به وجود آمده است. پیدایش این سازمان را می توان به نوعی در تحولات سالهای اخیر آمریکا ریشه یابی کرد.

تحولاتی که درباره پیامدهای منفی حمایت بی قید و شرط امریکا از اسرائیل برای منافع ملی امریکا به دنبال آورده است در موارد زیر خلاصه می شود:

- اختلافات یا تفاوت منافع بخشی از یهودیان آمریکا با اسرائیل که اساساً نوع نگاه و عملکرد اسرائیل را مناسب منافع آمریکا و اسرائیل نمی دانستند و عملاً تفکراتی لیبرال و مسالمت آمیز تر نسبت به تفکرات داخل اسرائیل داشتند.

- فشار افکار عمومی ناشی از رفتارهای ضد انسانی و ضد بشری دولت حاکم اسرائیل در برخورد با فلسطینیان که هرچه بیشتر صدای سازمان های حقوق بشر و وجودان بیدار بشری را به درد آورده بود و بیش از پیش رژیم صهیونیستی را منزوی و منفور می ساخت.

- شکست اسراییل در جنگ ۳۳ روزه، شکست اسراییل در جنگ ۲۲ روزه، گزارش گلدستون، محاصره غزه، حمله به کشتی آزادی و منزوی شدن بیش از حد اسراییل در محافل بین‌المللی، بحران مشروعيت و هویت اسراییل.
- تغییر نگاه دولت مردان آمریکایی با روی کار آمدن اوباما با شعار تغییر و حل بحران خاورمیانه (اسراییل - فلسطین) و مطرح ساختن طرح دو دولت (اسراییلی - فلسطینی) برای پایان دادن به بحران خاورمیانه از جمله عواملی بودند که سبب ایجاد تحول در لایبی‌های مخالف و لیبرال یهودی در آمریکا و اروپا گشت.
- ظهور لایبی جی کال^۱ در اروپا با همان منطق جی استریت و پیوستن حدود چهار هزار یهودی سرشناس به آن شاخص دیگری بر این تحول است.
- مواضع دولت راستگرای بنیامین نتانیاهو مطابق با دیدگاه آیپک و سایر سازمانهای صهیونیستی راستگرا در امریکاست. این درحالی است که دولت باراک اوباما با چنین دیدگاهی موافق نیست و علت عدم حضور نخست وزیر اسراییل در کنفرانس سالانه آیپک که در آن مقامات ارشد امریکایی از تشکیل دو دولت صحبت می‌کردند، به همین موضوع بر می‌گردد. جرمی بن عامی درباره نتانیاهو می‌گوید: وی راهش را تغییر نمی‌دهد و ممکن است در ظاهر برای جلب نظر مقامات آمریکا از تشکیل دو دولت حمایت کند ولی راهی که او می‌رود نه به سود امریکا و نه اسراییل است، به هر حال تشکیل جی استریت متاثر از شرایط داخلی امریکا و نیز اقدامات رژیم صهیونیستی طی سالهای اخیر است و این سازمان با توجه به بستر نسبتاً مساعد در امریکا در آینده نزدیک گامهایی برای رسیدن به اهداف خود بر می‌دارد.

1. J-call

منابع

- اسلامی، محسن، (۱۳۸۴). *لابی صهیونیسم در ایالات متحده*، نشر فقاہت.
- امجد، محمد، (۱۳۸۶). *سیاست و حکومت در ایالات متحده*، انتشارات سمت.
- احمدی لفورکی، بهزاد، (۱۳۸۷). *لابی و لابی گری در آمریکا*، موسسه فرهنگی ابرار معاصر.
- احمدی، کوروش، (۱۳۸۱). *قدرت یهود در امریکا از اسطوره تا واقعیت*، راهبرد، ش ۲۵.
- پل فیندلی، (۱۳۷۲). *آنها بی پرده سخن می گویند*، ترجمه حیدر سهیلی اصفهانی، نشر قومس.
- جلال عنایه، محمد، (۱۳۸۶). *قدرت یهودیان در آمریکا*، ترجمه محمد رضا بلوردی، موسسه اندیشه سازان نور.
- طباطبایی، سید علی، (۱۳۸۲). *خاستگاه های قدرت یهودیان آمریکا*، در کتاب آمریکا، ویژه رابطه آمریکا و اسراییل، تهران، موسسه ابرار معاصر تهران.
- کولومبیس، تئودور و جیمز ولف، (۱۳۷۵). *تصمیم گیری در سیاست خارجی در نظریه روابط بین الملل*، ترجمه وحید بزرگی، تهران.
- استیری، جان، (۱۳۸۰). "نقش گروه های فشار در شکل گیری سیاست خارجی آمریکا در خاورمیانه"، ترجمه حجت رسولی، *فصلنامه مطالعات منطقه ای*، اسراییل شناسی - آمریکا شناسی، جلد نهم.
- "گروه فشار یهودی در آمریکا"، *فصلنامه خاورمیانه*، سال دوم، شماره ۲.
- نقیب زاده، احمد، "آفت های پنهان نظام دموکراتی: گروه های ذی نفوذ"، *ماهnamه اطلاعات سیاسی - اقتصادی*، سال چهارم، شماره ۳۲، ۱۳۸۹.

- 1- www.Aipac.org
- 2- www.Adhernts.com/adh congress.htm
- 3- www.Aipacpnw.org
- 5 – www.Census.gov
- 6 – www.Computerb.com
- 7- www.House.gov/international.relation/kohr/509.htm
- 8 – www.J-Street.com
- 9 – http:www. Jewwatch.com
- 10-Alan Rosenthal, The Third House,Lobbyists and Lobbyingin the states Washington,D.C (Great Britain):CQ press,2001
- 11-Benjamin Ginsberg ,The Fatal Emb race:Jews and the state (University of Chicago,1993).
- 12-carlton Clymer Rod¹ -Colin DUEEK, The Sources of American Expansion,Security Studies,Vol.11,No1(AUTUMN 2001).
ee and others.op.cit.p.173
- 13.-Colin DUEEK, The Sources of American Expansion, Security Studies,Vol.11,No1(AUTUMN 2001).
- 14- D. W Drezner,Mind the Gap , The National Intetest, (Jan-Feb2007).
- 15- Rockwell, Stephan, American Government, (New York: Mc Graw Hill, 2001).